

Sygn. akt I CSK 505/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa [...] "M." S.A. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2016 r.,
na skutek wniosku pozwanego o sprostowanie oczywistej omyłki rachunkowej
w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2016 r.,
sygn. akt I CSK 505/15,

prostuje postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. akt I CSK 505/14, w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego w ten sposób, że w miejsce "1800 (tysiąc osiemset) zł" wpisuje "2700 (dwa tysiące siedemset) zł".

UZASADNIENIE

Zgodnie z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst z 2013 r., poz. 461 ze zm. - dalej: „rozp. MS”) minimalna stawka za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej wynosi - jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam adwokat - 75% stawki minimalnej; przepis ten znajduje także zastosowanie do sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną. Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się - w myśl art. 99 k.p.c. - koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

Z akt sprawy wynika, że reprezentująca pozwanego w postępowaniu kasacyjnym Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie prowadziła sprawy w drugiej instancji. To oznacza, że za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda należało się jej 75% stawki minimalnej obliczonej na podstawie § 6 rozp. MS. Minimalna stawka w sprawie, przy oznaczonej w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia (63 471 zł), wynosi więc 3 600 zł (§ 6 pkt 6 rozp. MS). Należne Prokuratorii Skarbu Państwa koszty postępowania kasacyjnego w wysokości 75% tej stawki wynoszą zatem 2700 zł, a nie - jak je zasądzono na skutek oczywistej omyłki rachunkowej - 1 800 zł.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak sentencji postanowienia (art. 350 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).

aw

jw